

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

גליון 2866

יום רביעי ג' אדר ב' תשפ"ד
דף היומי בבלי: ב"מ יד | עמוד היומי: שבת יד. | דף הכולל: ב"מ קג | קנין ירושלמי: תרומות עא
דף היומי בהלכה: ר"א א'
מוסר: שם עולם - פרק י"ח עד 'ועתה נבוא לענינו'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק ב' עד "וכי מה היא טיבה של אותה כימה"

משום מה היא לא באה מיד כשקרא לה, על כן
נזדרזתי מיד והורדתי את הטלית ותפילין, ומסרתי
אותם לה"חפץ חיים". ה"חפץ חיים" לקחם ממני
ואמר לי "א יישר כח, דו זאלסט לאנג לעבן"...

הגאון רבי שלמה זלמן פרידמן אב"ד סאנטוב על אפילו שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד

אותו ר' יחיאל הוא כהיום בליעה"ר בן מאה ואחד שנים, והוא
רואה בשתי עיניו בלי בתי עיניים - הולך ברגליו בלי להיעזר
במקל - והוא חי ובריא, עם ראש צלול!...
ממשיך ר' יחיאל ומספר: אחרי שמסרתי לה"חפץ חיים" את
הטלית ותפילין, עזרתי לו להוציא את הטלית מהנרתיק, והבחנתי
שהיה שם גם גארט"ל [אבנט] ארוכה. ה"חפץ חיים" לבש את
הגארט"ל, וסבב עצמו בו כמה פעמים, כי היא היתה ארוכה מאוד.
אחר כך שאלנו את ה"חפץ חיים" למה הוא לובש גארט"ל, וסיפר
לנו ה"חפץ חיים", שלפני שנים - בעודו מסתובב על פני העיררות
כדי למכור את ספריו, יצא שפעם אחת היה לו יארציט, ואז נכנס
במקרה לכפר חסידי, והתפלל שם לפני העמוד, והחסידיים נתנו
לו גארט"ל שילבשו בעת התפילה, אמנם בהיות שאינו זוכר אם
כשלבשו אמר "בלי נדר" או לא, לכן החמיר על עצמו, ומאז הוא
לובש תדיר בעת תפילתו את הגארט"ל.
(נועם שיח', אב"ד סאנטוב, ויקהל תשפ"ד)

מו"ח שליט"א סיפר, שהלך לבקר יהודי זקן בבארא פארק,
ושמו ר' יחיאל ניסלבוים הי"ו (ז"ל - שנפטר ב' ויצא, ד' כסלו
תשע"ו). יהודי זה הינו מתלמידיו של ה"חפץ חיים" ז"ע בראדין,
וכך סיפר לו ר' יחיאל: כשלמדתי בישיבתו של מרן בעל ה"חפץ
חיים" ז"ע בראדין, אירע פעם אחת שה"חפץ חיים" נחלש
מאוד, ולא היה בכוחו ללכת לבית הכנסת להתפלל, לכן ביקש
שיעשו מנין בביתו כדי שיוכל להתפלל במנין, ואני הייתי אחד מן
הבחורים שהשלימו את המנין בביתו.
ממשיך ר' יחיאל ומספר: בבית ה"חפץ חיים" היה ארון גבוה, שעל
אחד ממדפיו היה מניח את נרתיק הטלית ותפילין שלו, אך באותו
יום מחמת חולשתו, לא היה בכוחו להורידם מאותו מדף, ועל כן קרא
ה"חפץ חיים" לבתו שתבא לעזרתו ותוריד את נרתיק הטלית והתפילין,
אלא שמשום מה היא לא באה מיד כשקרא לה, על כן נזדרזתי מיד
והורדתי את הטלית ותפילין, ומסרתי אותם לה"חפץ חיים". ה"חפץ
חיים" לקחם ממני ואמר לי "א יישר כח, דו זאלסט לאנג לעבן".

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?

שלחו מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

תזכורת לנבחני דרשו

מבחני דרשו בכולל יתקיימו ביום המישי ד' אדר ב' וביום שישי ה' באדר ב' פרשת פקודי

מבחן דף היומי קנין תורה מס' 51: (שישי בלבד!)

הדף היומי: בבא קמא קג. - בבא מציעא יד:

קנין משניות: כלים כ"ב ה' - כ"ד י"א

מבחן קנין הכמה מס' 51:

ספר אורחות צדיקים: שער יראת שמים עד סוף.

תנא דבי אליהו רבה: פרק א' עד סוף פרק א'

מבחני הדף היומי בהלכה מס' 25:

משנה ברורה: סימן ר"ד סעיף י"א עד סימן רי"א

מוסר: שם עולם: פרק י"ב "ועוד יותר מזה" עד פרק י"ח

מבחן מסכם 4:

סימן קנ"ט עד סימן ר"ד סעיף י"א

דף הכולל מס' 40: (חמישי בלבד!)

בבא מציעא פה. - קב:

הבורת שם מבחן מס' 18:

בבא מציעא נח: - סח.

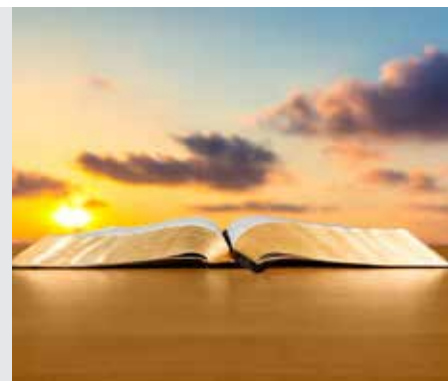
קנין ירושלמי מבחן מס' 17: (שישי בלבד!)

תרומות מג. - עב: (בדפוס וילנא: תרומות כג: "דרסה ואינו יודע" - מא: "אף רבי אליעזר מודי")

עמוד יומי מבחן מס' 5:

ברכות סב. - שבת יד.

אז הנה!! התעודת הזהות של 'אלו מציאות' שבטוחני
שאפשר לפעול בפרק הזה ישועות!!! אז הנה...
בשבוע הבא תענית אסתר מתחילים אלו מציאות

געגועים למסכת בבא מציעא הנלמדת בדף היומי...

בחיידר... אני כמעט יודע את הפרק הזה בעל פה... ואת המפקיד
גם למדנו באיזה כיתה... אה... ו'הזהב' ו'איזהו נשך'?? אוי לא...
זה של מבוגרים... מזה ברחתי כל השנים באובססיה... והשוכר
את האומנין... בטח... בכיתה ה' כבר למדנו את זה... (ואתה מבין
לבד שבישיבה גדולה כשלמדו ב"מ בסדר ב' בבקיאיות... למדתי
מסכת אחרת כי אני כבר יודע את זה מהחידר..) ותכל'ס... בשורה
התחתונה יום אחד הגעתי וניסיתי לבדוק מה אני יודע מכל

יש משהו קצת מתעתע ומטעה בבבא מציעא...
משום מה בתחושה שלי תמיד הייתי בטוח שבבא מציעא בכיס
שלי.. בטח... את ב"מ אני יודע... למדתי אותה... ומה מתברר??
שנכון שאת שנים אוחזין למדתי שנה אחת בעיון... (טוב... לא
נכנס לבאג האישי שיש לי עם עיון... אבל עזוב... זה כבר בעיות
שלי) ואז מגיע אלו מציאות... אלו מציאות? ! ? ! ?
מה פירוש... זה בכיס שלי... זה הפרק הראשון שלמדנו

תדע כמה ראש יהיה לך ללמוד בימים אלו... לכן תשאיר כמה דפים של המפקיד שיהיו בשליפה לעת מצא... כשאתה מחכה לאשתך/לאמא שלך בקניות בערב חג...

וכאן!!!!!! כאן מגיעים שני פרקים דומיננטיים!!! פרק הזהב ופרק איזהו נשך!!! שמבחינה מסוימת ניתן לומר שהם ה-30 דפים היותר קשים של מסכת בבא מציעא... וכאן חבר שלי העיר את תשומת לבי שמחכה לנו פה אתגר: שלמרבה האבסורד בדיוק ה-30 דפים הקשים ביותר במסכת ב"מ, יוצאים בחודש ניסן!!! (בד' בניסן מתחיל פרק הזהב, ובשביעי של פסח מתחיל פרק איזהו נשך ונגמר בו' איר) וכאן צריך להיות מחושב!!!

אז חבר שלי ניסה להציע תכנית שלימה... לעשות החלפות בין אלו מציאות והמפקיד ל-הזהב ואיזהו נשך!! כלומר: ב"א אדר, במקום להתחיל אלו מציאות... להתחיל הזהב ואיזהו נשך... ואח"כ בחודש ניסן כשהראש פחות פנוי... אז לחזור לאלו מציאות והמפקיד... אבל בינינו... הרעיונות מהסוג הזה... זה מאוד תלוי-מי סוג הבן אדם... כי יש הרבה מאיתנו שכל מה שתופס אותם בדף היומי זה רק ההיצמדות המקובעת ללוח זמנים קשוח... וברגע שאתה מתחיל לשחק ולערער את המסגרת... זעזעת את כל היציבות של הבנין... לכן החכם עיניו בראשו... (מה שבטוח... מי שכן היה רוצה ללכת על כזה רעיון... והוא רק נרתע מכל מיני דקדוקי עניות מסוג של הקורא את המגילה למפרע... אסור לעשות כאלו חשבונות בתורה שבע"פ... בתורה שבע"פ השיקול היחיד זה מה שהכי מתיישב על ליבי והכי יעזור לי להבין את הגמ' הכי טוב...) עכ"פ אחרי איזהו נשך... מגיע פרק קל ומתוק. השוכר את האומנין. ואח"כ בכלל... מגיע השוכר את הפועלים ששם יש אגדות שכולנו גדלנו עליהם... כנ"ל השואל, המקבל, והבית והעליה... פרקים לא קשים...

עוד אחד מהמאפיינים הבולטים של מסכת בבא מציעא: בבבא מציעא יש פרקים מתוקים במיוחד!!! ולא סתם!! אלא יש בהם איזשהו קסם יחודי שהכי קל להישאב למתיקות התורה שבהם...

ומה ההוכחה הכי פשוטה?? שהילדים שמתחילים ללמוד גמ' בחידר!!! ורוצים לתת להם טעימה של לומד'ס... קליט... בהיר... ושיבלע בפנים... אם תשים לב: רוב הפרקים הם ממסכת בבא מציעא!!! זה מתחיל באלו מציאות... ממשיך בהמפקיד... האומנין... גם השואל...

ושלא תבין: זה שנותנים לילדים ללמוד אלו מציאות זה לא בגלל שזה הפרק הכי קל בש"ס... ממש לא!! סו"ס יש מסכת תענית ומגילה וגם ברכות שהם יותר קלים... אדרבה... אנחנו כן רוצים להטעים אותם ולהפגיש עם השפראך של הלומד'ס!!! מפגש של משא ומתן אבל הכי קליט!!! הכי נוח לעיכול!! והכתובת היא בבא מציעא!!! ובינינו לבין עצמנו... היום הזעקה הזו כבר נשמעת יותר.. לא בטוח שאי פעם הטעימו אותנו בטעם המתוק הזה... הוא היה קיים באלו מציאות המפקיד.. אבל לא בטוח שידעו להגיש לנו את זה נכון... (בלי להאשים מישהו חלילה...)

הסיפור הזה... אני פותח את אלו מציאות... ואין לי מושג מה כתוב שם!!! מה שכן... אני כן נזכר בכל המעשי קונדס והציורים והשטויות שעשיתי כשישבת מול אותם דפים מרוב שעמום... נזכרתי שהייתי עושה מספרים לכל השורות של הגמ' (כמו סידור תהילות ה'...) במחרוזות של דגים אני זוכר שזרקתי את המטוס הראשון... אבל ב'אנפוריה' זה היה פעם הראשונה שזה פגע... זה מה שאני זוכר מאלו מציאות... בקיצור: חוסר רצינות!!! ובינינו... מה חשבתי בכלל?? אז נכון... בחיידר ישבנו כ"כ הרבה שעות מול אותו עמוד גמ'... ולכן נצרב לי בהרגשה שזה בכיס שלי... בקיצור: אל תיפול בטעות הזו!! את מסכת בבא מציעא צריך ללמוד... גם אם נבחנת על זה מבחן פומבי בחיידר.. וגם אם היה על זה מבחן בבקיאאות בשיב"ק... מה שבטוח: בבא מציעא היא מסכת יסודית מאוד!!! ואפשר בזהירות לומר שרוב גופי ההלכות של חושן משפט נמצאים בתוכה!! עכ"פ יש לציין שבניגוד למסכת ב"ק שהיא מסכת די תובענית מתחילה ועד סוף... במסכת ב"מ הנוף יותר מגוון ומתחלף... אם יש פרק אחד קשה... אח"כ מגיע פרק קל ונינוח... יש אגדתות... וכן הלאה...

אז בקיצור נמרץ: בא ננסה לשרטט את רמות הקושי פחות או יותר.

מתחילים פרק שנים אוחזין!!! זה פרק רציני!! אי אפשר לחלום בפרק הזה!!! בא נגיד ככה: אי אפשר גם להתעסק כל היום עם התוצאות של הבחירות וגם להתחיל שנים אוחזין... תחליט מה יותר חשוב לך!!! האם אתה מעוניין לטחון מים ולדבר על תכנים שלא יקדמו אותך לשום מקום... או להיכנס לסוגיית הנצח 'שנים אוחזין' שרק האיזכור שלה מעבירה רטט של געגועים בלב כל צורב... בקיצור: פרק שנים אוחזין הוא פרק מצד אחד לא הכי קשה!! אבל יסודי!! תובעני!! 20 דפים לא חובבניים... ואז מגיע ליל תענית אסתר ומתחילים פרק אלו מציאות... אה... אלו מציאות זה פרק מתוק וקל... (אגב: כעת כשהגענו לאלו מציאות... אם אתה מאוד רוצה להתעניין בתוצאות של הבחירות אני מרשה לך אבל בא נראה אם עד אז זה יעניין מישהו...) ואם כבר הייתי מוסיף ואומר: שפרק אלו מציאות זה פרק שניתן לפעול בלימוד שלו ישועות... ולמה? כי זה פרק שכל כולו עוסק בנתינה לשני מתחילה ועד סוף!! ומצינו שכשיצחק אבינו צריך ישועה הרי ויצחק בא מבא באר לחי רואי' ואומר רש"י: שזה האשל שבו אברהם עשה חסד... ולשם יצחק הלך להתפלל... אז הנה!! התעודת הזהות של 'אלו מציאות' שכל כולו עוסק במצוות עשה של חסד ונתינה לשני... ולכן בטוחני שאפשר לפעול בפרק הזה ישועות!!! אבל בתנאי אחד!!! בתנאי שהוא לא יהיה קבר!!! שאלו מציאות יהיה חיי... נושם... אז הנה... בתענית אסתר (מוקדם) מתחילים אלו מציאות ומסיימים אותו בכ"ב באדר ב'!! הלאה... כעת מתחיל פרק המפקיד... גם הוא פרק מתוק ולא קשה במיוחד! מדובר ב-10 דפים קליטים שהייתי ממליץ לך ללמוד אותם טוב!! ולמה?? כי תראה את הנולד.. שים לב שבסוף המפקיד אנחנו נכנסים לבין הזמנים ניסן... ו... ולך

איזה מצ'ינג... אולי לאיש זק"א, ידידים, הצלה... או איש עסקים מצליח או שהצליח. או לאחד שכותב עלונים כמוני... ואני גם לא יודע מה הוא הצביע בבחירות... וזה גם לא מעניין אותי... (אתה אולי עסוק כעת בלמתוח עליו בקורת נקודתית שהוא לא מספיק משלנו... אבל אני כעת מפליג הרחק הרחק לתקופה הרבה יותר קדומה... הרבה לפני שאתה נהיית מה שנהיית והוא נהיה מה שנהיה...) כי אנחנו כעת מדברים על משהו מאוד מסוים.. משהו כואב ומדמם!!! אנחנו מדברים על החוברת המנוילנת הזו של 'אלו מציאות' המרוט ששנינו ישבנו מולה בכיתה ג' והיינו ממממתים משיעום בשיעור... אני מדברים על הייליגער פרק המפקיד ש-לילד אחד בכיתה זה היה גישמאק ולילד השני מאותו ספסל זה לא!!! לא התחיל בכלל!!! ואני פונה אליך ידידי מספסל המשוועמים בכיתה... אנא... טעמו וראו כי טוב ה'...

תחזיר לעצמך את הצ'אנס!!! היום זה כבר לא סוד שיש לך ראש טוב... אתה כבר נכנסת עמוק לחיים ואתה ב"ה עושה חיל במה שאתה מתעסק... ובשעתו הפרח כנראה עדיין היה סגור... הראש היה סגור... היית לא מספיק בשל בשביל לקלוט את הניואנס של הגמ'... והיום הראש שלך כן!!! כן יכול להבין את זה ובגדול! אז תפרגן לעצמך את זה!!! תחזיר לעצמך את העושה הזה!!! במקום להסתובב כל הזמן בתחושה של צרות עין וחוסר פרגון לאלו שזכו לעשות חיל במה שלא זכית.. תחבוש לעצמך את הפצע הזה!!

על מה אנחנו מדברים?? על 'אלו מציאות' הזה שהיה פתוח לנו על השולחן הירוק שקשקשנו עליו בעפרון (ואח"כ מחקנו את זה עם הרוק... סליחה.) ושנינו זרקנו מטוסים אחד על השני בשעה שהרבה קרא את הגמ' בקול מונוטוני... אני מדבר על השוכר את האומנין שניסינו להדגים איך החמור עולה בהר ובום מתרסק והרב'ה זרק את שנינו מהכיתה...

כן!!! בשעתו לא התחברנו... המלמד אולי לא היה מספיק מיומן... לא משנה כעת מי אחראי למחדל... אבל כעת הרי בבא מציעא לפניך!!! אותו השוכר את האומנין שוב לפניך!! תנסה להתעלות מעל הריאקציה הכואבת!!! שב מול הגמ' ופשוט תבין מה כתוב כי אתה יכול להבין!!! תאמין לי... אני אומר לך כאחד שמכיר את שני קצות הקשת... אתה!!! עם הראש הטוב שיש לך כיום... הרבה הרבה יותר קל לך להבין את הסוגיה הכי כבדה בב"מ עם כל הרייעד והלומד'ים הישיבתיים!! מאשר!!! מאשר להמשיך לחפש את האברכים בדלת האחורית ולהוכיח שהם לא ככזה לומדים ושעולם הישיבות במצב על הפנים... עזוב!!! למה אתה עובד כ"כ קשה?? גם אני פעם עברתי את התקופה הזו... ותסמוך עלי... אני יצירתי... הצלחתי לשטח את כולם... הצלחתי לעשות מכולם בטלנים וכלומניקים ולא עושים כלום... ואז יום אחד גיליתי שחבל!!! אני סתם רוצה לנשוך תלמידי חכמים כחמור!! הגמ' פה פתוחה לפני... גיליתי ביום בהיר שאני מסוגל להבין לא פחות מהאברכים ובחורי הישיבות... כשקלטתי את זה הפסקתי לחפש אותם בפניה... הפסקתי לראות בהם כמישהו שכל הזמן מוציא לי

וגם בלי להכליל... אבל זה לא סוד שפעם מי שהיה לו טעם ב'אלו מציאותי לא הלך להיות רבה בחיידר... אבל היום אכשר דרא בנושא הזה... ובוררים את המלמדים של הגמ' ושולפים אותם מתוך ביהמ"ד... (שוב כמובן בלי להכליל...)

אז לכל אלו שלא זכו לטעום את הטעם המתוק הזה בחיידר... אולי הגיע הזמן כעת לפתוח שוב את אלו מציאות והמפקיד... וללמוד אותם בטעם ובהטעמה!!! להבין איך התירוץ עונה על הקושיה, (ואיך הדחיה הראשונה פורכת רק את התירוץ ולא את הקושיה, ואלו התירוץ השני מתרץ לגמרי את הכל...) בקיצור: לחשבן סוגיה!!! לא תאמין!! תדע לך שיש הפתעות!!!! אני מכיר אנשים מבוגרים בגיל העמידה... שעם קצת רצון ונכונות הם הסכימו לגשת לגמ' כמו פעם ראשונה!!! והתחילו להשקיע ולפתע הם גילו טעם בלימוד!!! הטעם הזה אמור להגיע... כי שכל כבר יש לך... מי שיש לו רמת משכל מינימלית שהוא יודע לחשבן עובר ושב בבנק... ויודע להתנהל בניואנסים המפותלים של החיים... בטטטוט שהוא מבין גמ'!!!! בחיידר אולי לא... בישיב"ק אולי לא!! אבל בן אדם בן 30-40 אין סיכוי שהוא לא מבין גמ' קלאסית!!! (אא"כ הוא מקבל הנחה מביטוח לאומי על נכות שכלית חלקית) וברגע שמבינים גמ' יש גישמאק!!! ואם בחיים לא טעמת גישמאק בגמ'... זאת אומרת: שהפעם האחרונה שלמדת גמ' כנראה לא הבנת!!!! והיות ועכשיו אתה כן יכול להבין!! אז תנסה!! אל תאמין לי!! לקרא עיתון בפעם הראשונה העזת... לא פחדת מה יקרה אם לא תבין... אז בבקשה... תפתח את הגמ' הזו!!! כן... אותה אלו מציאות... אותו השוכר של האומנין שלמדת אותה כשהמוח שלך לא היה בשל ונשאר לך מזה רק זכרונות קשים... תפתח את המפקיד הזה וכעת תלמד ותבין! זה לא מרביץ!!! וכמובן: אל תתנגד להתגשמק!!!!

ואתם הלומדנים הותיקים שהפלתם לכם הלאה... אתם הת"ח בני החבורה של אהלי טהרות/שבת/זרעים, עם כל הר"ת ומראי מקומות... אתם אולי לא מבינים את השפה והשפראך שאני מדבר עכשיו... אבל תשאירו... תשאירו לנו את זה... יש כמה שמבינים יותר מידי טוב על מה אני מדבר... הוי... 'כמה לא חלי ולא מרגיש ההוא גברא דמריה סיעיה...' אין לך מושג מה הותרת מאחור... אחרי שאתה התנעת הלאה... אתה שהבנת את הגמ' והמשכת למסכת הבאה עם כל הסיפוק... התקבלת לישיב"ק ומשם דהרת לישיב"ג והותרת אבק מאחוריך.. אתה אפילו לא מעלה על דעתך כמה אחרים נותרו מאחור!!! כמה צעירים שישבו איתך יחד באותו ספסל... וכנראה שבשעתו הם לא היו לגמרי בשילים... (כשמדובר בילדים זה אפילו לא עניין של כשרון... זה עניין של בשלות) ואתה שבאלו מציאות והמפקיד פרכת ושגשגת... התחברת... הבנת... קלטת את המפה... הרי הוא נשאר מאחור... האותיות המשיכו לרצד לו מול העיניים והוא נותר עם רושם מר ומיובש ואפילו עם ריאקציה לדף גמ'... אתה הפלגת הלאה והוא המשיך להתגלגל בחיים... וכעת אין לי מושג למי אני פונה בשורות אלו... האם לחבר כנסת... או לחרד"ק... או למנטור של

משהו שאתה בחרת לעת עתה שלא לאמץ כעת!!! כן... זה כבר לא צרות עין... זה לא חוסר פרגון... זה בסה"כ אנשים שנדבה אותם רוחם לדבוק בתורה... משהו שגם אתה יכול לעשות ובשלב זה החלטת שלא... מגיע להם כל הכבוד והערכה!! זו הנוסחה הנכונה של כבוד ת"ח. זהו. די לחוסר הפרגון. איך מקום יותר לחוסר כבוד לאברכים. מהיום או שאתה מכבד ת"ח... או שאתה בעצמך נהיה ת"ח...

עכ"פ נכנסים אנו בשמחה ובגיל למסכת בבא מציעא... נזכה לעשות נחת רוח לפניו יתברך... ומי יתן ויומתקו כל הגזירות מעם ישראל... וזכות כח התורה ישמור ה' את שארית ישראל גם בפרשת העיבור זו... גם אם לדאבוננו הרב 'הם' לא מכירים בחומה והשמירה העליונה שאנחנו מגינים עליהם בכח התורה הקדושה... אנו לא נפקיר אותם... נמשיך לעסוק בתורה... נתחיל ביתר שאת ויתר עוז... בשם ה' נעשה וגם נוכל... כל אחד יחליט האם בכ' בסיון הוא יזכה לסיים את מסכת ב"מ!!!

(א'ז נדברו' - גיליון 641, כי תשא תשפ"ד)

לשון והתחלתי פשוט להחזיר לעצמי את הנכסים שהם 'מורשה' לכל ישראל... ואני מבטיח לך שיש לך את זה!!! רק תפתח את הגמ' ותסכים להתפייס איתה... פשוט ללמוד ולהסכים להתגשמוק... לא להגיע מכווץ כולך ברגש דחיה במטרה נחושה להוכיח לעצמך שאתה לא שייך לזה... לא!!! תן לזה לקרות!!! מה איכפת לך... אם רק תתן לזה לקרות אין סיבה שזה לא יקרה... ותשמע לי... לך על בבא מציעא!!! כי זו המסכת המתאימה... אם היית שואל אותי... בינינו... הייתי אומר לך 'שנים אוחזין' כי יש לך את זה!!! אבל אם אתה קצת מפחד וחושב שזה גדול עליך... אז לפחות אלו מציאות והמפקיד השוכר את האומנין הפועלים והשואל וכאן!!! כאן חשוב לי לסגור פינה חשובה!! והיה!!! אם מאיזשהו סיבה החלטת שאתה לא מאמץ את ההצעה שלי ואתה לא הולך עכשיו לחזור לדף גמ'... (סו"ס אתה כעת באמצע החיים... אתה לא מגיע לזה... זה כבר לא בשבילך...) אין בעיה!! אני מכבד את זה!! אבל מכאן ואילך גם אתה מתחיל לכבד!!! את מי?? את כל האברכים והתלמידי חכמים שהם כן זוכים לעשות

אנו מתכוונים לסיים את רוב מסכת שבת עד סוף השנה, כדי שהתלמידים יכנסו לישיבה כאשר יש בידם ידיעה יסודית בשלוש מסכתות: קידושין, ברכות וגם את רוב מסכת שבת. לימוד של שלוש מסכתות בכיתה ח', אין לך דבר גדול מזה!

המחנך הותיק הרב ישראל חיים קפלן, בשיחה מרתקת על שיעור 'עמוד יומי' שמוסר לתלמידי כיתה ח' בתלמוד תורה 'דרכי איש' בבני ברק

מאת: אלעזר גולדברג

כל ילדי הכיתה וכך התחלנו ללמוד את מסכת ברכות. השיעור מתקיים מדי יום בשעה 21 ונמשך כארבעים דקות. בימים אלו השלמנו את המסכת בשמחה ובששון ולכבוד הסיום של ברכות ערכנו יחד סעודת מלכים לכבוד התורה ולומדיה, עם ריקודים ומחולות והזמנו את אחד מרבני בני ברק כדי שימסור לתלמידים דברי חיזוק. מאחר שכעת עם הסיום של מסכת ברכות, התלמידים משקיעים את רוב זמנם בהכנה למבחני הישיבות שמקיימים בקרוב, חשבתי שיהיה רפיון בלימוד העמוד היומי, אך הופעתי לטובה, לא רק שלא ראיתי רפיון, אלא אדרבה - יש חיזוק גדול עם תחילת הלימוד במסכת שבת.

אני מרגיש שכעת עלינו 'קומה' בשטייגן, כי בברכות רוב החומר היה באגדות חז"ל או בסוגיות שאפשר להבין בנקל ואילו במסכת שבת אנו עוסקים בסוגיות של 'שקלא וטריא' המצריכים עיון והבנה. הכוונה היא שמיד לאחר סיום מבחני הישיבות נוכל להקדיש יותר זמן להבנת כל עמוד וגם לצלול יותר לעומק העניינים כדי שהתלמידים יקנו ידיעה טובה במסכת. בסייעתא דשמיא נשתדל לסיים את רוב מסכת שבת עד סוף

בית מדרש 'דרכי איש' בבני ברק מתקיים מדי יום שיעור מיוחד ב'עמוד יומי' לתלמידי כיתה ח'. לאחר חמישה חודשי לימוד במסכת ברכות ועם תחילת הלימוד במסכת שבת, שוחחנו עם המחנך הרב ישראל חיים קפלן שליט"א ושמענו דברים נפלאים על החיזוק שעושה השיעור בקרב התלמידים ועל התוכניות לחודשים הקרובים עד סיום השנה.

מדוע הוחלט על פתיחת שיעור 'עמוד יומי' בתוכני התלמוד תורה, מה שלא כל כך מקובל במקומות אחרים?

בחודש חשון בשנה זו התחלנו ללמוד ולחזור על דפי הגמרא במסכת קידושין כדי להכין את התלמידים לקראת מבחני הקבלה לישיבות. שמת' לב שכאשר התלמידים לומדים הרבה זמן ברצף את החומר בקידושין, זה מכביד עליהם וחיפשתי משהו אחר ללמוד איתם כדי לעשות הפסק של 'התבוננות בין פרשה לפרשה'. מכיון שבדיוק אז התחילה תוכנית 'עמוד יומי', אמרתי לעצמי שכדאי לנסות לייסד שיעור כזה בכיתה לקראת הצהריים. ביקשתי וקיבלתי מ'דרשו' את חוברות 'עיון העמוד' עבור

כבר אינם מבזבזים את זמנם בהפסקות, אלא מדברים בלימוד
בינם לבין עצמם. אין ספק שזאת ההכנה הטובה ביותר לקראת
הלימוד בישיבות. לפי הרצינות והבגרות של התלמידים, אפשר
לומר שכבר עכשיו הכיתה שלנו נראית מעין 'ישיבה קטנה'...

דוד המלך אומר בתהלים: "ברצות השם דרכי איש, גם אויביו
ישלים עמו" והסבירו המפרשים, שכאשר אדם הולך בדרך ישרה,
גם היצר הרע משלים איתו ואינו יכול להפריע לו. מה היא הדרך
הישרה שמנצחת את היצר? יש לזה רמז בשמו של היצר הרע
- סמא"ל, שהוא ראשי תיבות: סיום מסכת אין לעשות. כאשר
אדם מתאמץ ומסיים ללמוד מסכת שלימה, היצר הרע אינו יכול
לנצחו! עכשיו שזכינו לסיים את מסכת ברכות בתלמוד תורה
'דרכי איש', בודאי תהיה לנו סייעתא דשמיא להמשיך ללמוד עוד
ועוד בזכות התוכנית הנפלאה של 'עמוד יומי'.

השנה, כדי שהתלמידים יכנסו לישיבה כאשר יש בידם ידיעה
יסודית בשלוש מסכתות: קידושין - אותה אנחנו לומדים במשך
השנה בתלמוד תורה, ברכות - אותה סיימנו כעת ורוב מסכת
שבת. לימוד של שלוש מסכתות בכיתה ח', אין לך דבר גדול מזה!

כיצד מתנהל השיעור ואיך הוא משפיע על התלמידים?

ברגע שמגיע זמן השיעור, אנו מוציאים מהארון את חוברות
'עיון העמוד', כשכל אחד יש חוברת עם השם הפרטי שלו ומיד
מתחילים במסירת השיעור. התלמידים פעילים מאוד, שואלים
ומתריצים, מעלים סברות והלכות וכך השיעור מרתק ומעניין את
כולם ללא יוצא מן הכלל.

השיעור משפיע מאוד לטובה על כל תלמיד ותלמיד, כשכל
אחד נעשה רציני ובוגר יותר. שמת לב שמאז נוסד השיעור, הילדים

אז למי אתה דומה ידידי היקר, לחמור, לסוס, לכלב או לקוף?

מדרש נפלא שכהאדם נולד לאוויר העולם, הוא נזרק לתוך מסע חיים מטלטל, עם מסר נוקב

עולם חמישי, דומה לחמור, שמניחין עליו אָפָּה. כָּךְ לִבְנֵי אָדָם
מְנִיחִין לוֹ אָפָּה עָלָיו, נוֹתְנִין לוֹ אִשָּׁה וּמוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת, וְחוֹזֵר
וְהוֹלֵךְ לְכָאן וּלְכָאן וּמְבִיא מְזוֹן וּמְפָרְסֵם לְבָנָיו וּמְכַלְכְּלֵן, וְנוֹתְנִין עָלָיו
מִשָּׂא וְהוּא מְעַמָּס מִן בָּנִים וּבָנוֹת. וְאִימְתִי, כְּשֶׁהוּא בֵּן אַרְבָּעִים שָׁנָה.
עוֹלָם שְׁשִׁי, דוֹמָה לְכָלֵב, שֶׁהוּא חָצוּף לְכָאן וּלְכָאן וְנוֹטֵל מְזָה
וְנוֹתֵן לְזָה וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ.

עולם שביעי דומה לקוף, שְׁנִשְׁתַּנֵּה דְמוּתוֹ מִכָּל הַבְּרִיּוֹת, שׁוֹאֵל
עַל כָּל דְּבָר וְדָבָר, וְאוֹכֵל וְשׁוֹתָה כְּמוֹ נֶעֶר, וּמְשַׁחֵק כְּמוֹ תִינוֹק, וְיָשׁוּב
לִימֵי עֲלוּמֵי בְּדַעַת אֲבָל לֹא בְּדָבָר אַחֵר. וְאֶפְלוּ בְּנָיו וְאֶנְשֵׁי בֵיתוֹ
מִלְּעִיגִין עָלָיו וּמְקַלְלִין אוֹתוֹ וְשׁוֹנְאִין אוֹתוֹ. וְכִשֶּׁהוּא דוֹבֵר שׁוֹם
דְּבָר, אֹמְרִים לוֹ: הִנִּיחוּ לוֹ, כִּי הוּא נֶעֶר וְזָקֵן. וְהוּא דוֹמָה לְקוֹף בְּכָל
עֲנִינָיו וּבְכָל דְּבָרָיו. וְאֶפְלוּ הַתִּינוֹקוֹת מִלְּעִיגִין עָלָיו וּמְשַׁחֲקִין בּוֹ.
וְאֶפְלוּ צְפוֹר דְּרוֹר יִנְעָרְהוּ מִשְׁתָּנוֹ.

עד כאן לשון המדרש, והאמת היא שהדברים מדברים בעד
עצמם. המדרש ברור מאוד ומסביר את עצמו יפה מאוד, אין צורך
בהסברים נוספים.

אבל בכל זאת, יש דבר אחד שלא כל כך מובן במדרש הזה
בהשקפה ראשונה.
העולם השישי... מה הפשט שהאדם דומה לכלב שהוא חצוף
לכאן ולכאן, ונטול מזה ונותן לזה ואינו מתבייש?

יעקב א. לוסטיגמן

ישנו מדרש תנחומא מאוד מעניין בפרשתנו, שבו הוא מתאר
באריכות גדולה את כל מה שקורה עם הנשמה של האדם לפני
לידתו, איך שהמלאך מלמד אותו תורה, ומה הוא רואה, וכמה
קשה לו לצאת לאוויר העולם ועוד ועוד. כדאי לכל אחד לראות
את המדרש הזה בפנים, בפקודי פרשה ג', והדברים ממש נפלאים
ומאוד מחזקים.

בתוך הדברים כותב המדרש שכהאדם נולד לאוויר העולם,
הוא נזרק לתוך מסע חיים מטלטל, שבו הוא צריך לעבור שבעה
עולמות, כלומר שבעה שלבים בחייו, והדברים כל כך נפלאים,
שאני רוצה להביא ציטוט מלא של לשון המדרש בקטע הזה:

"בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מִתְחַלְפִים עָלָיו שְׁבַע עוֹלָמוֹת:

עוֹלָם רִאשׁוֹן, דוֹמָה לְמֶלֶךְ, שֶׁהֵכֵל שׁוֹאֵלִין בְּשִׁלוּמוֹ וּמִתְאִין
הֵכֵל לְרִאוֹתוֹ, וּמְחַבְּקִין וּמְנַשְׁקִין אוֹתוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בֵּן שָׁנָה.
עוֹלָם שֵׁנִי, דוֹמָה לְחֹזֵר, שֶׁהוּא שׁוֹגֵשׁ בְּאֶשְׁפְּתוֹת, כָּךְ הוֹלֵד
שׁוֹגֵשׁ בְּצוֹאָה כְּשֶׁהוּא בֵּן שְׁנָתַיִם.

עוֹלָם שְׁלִישִׁי, דוֹמָה לְגָדִי, שֶׁהוּא מְרַקֵּד לְכָאן וּלְכָאן בְּמַרְעָה
טוֹב לְפָנֵי אֱמוֹ, כָּךְ הַתִּינוֹק מִתְעַנֵּג לְפָנֵי אָבִיו וְאִמוֹ וּמְרַקֵּד לְכָאן
וּלְכָאן וּמְשַׁחֵק וְהֵכֵל שְׂמִיחִים בּוֹ. אִימְתִי, כְּשֶׁהוּא בֵּן חֲמִשׁ.

עוֹלָם רְבִיעִי, דוֹמָה לְסוֹס שֶׁהוּא מְהַלֵּךְ בְּסִטְרֵיּוֹת. וְאִימְתִי,
כְּשֶׁהִגִּיעַ עַל פְּרָקוֹ, כְּשֶׁהוּא בֵּן שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה. כְּשֶׁם שֶׁהִסוֹס רָץ
וּמְשַׁתְּבַח, כָּךְ הַנֶּעֶר מְשַׁתְּבַח בְּבַחְרוּתוֹ.

בגלל שאבותי היו צדיקים, אלא פשוט, מתנת חנים. לקב"ה יש אוצר ענק, אין סוף לגודלו, והוא נקרא 'אוצר מתנת חנים', ומשם הוא יכול לחלק לכל באי עולם כמה מזונות שירצה, ולא יורגש חסרונם באוצר הגדול הזה.

זה הפשט במה שאומר המדרש תנחומא שמגיע שלב שבו הבנאדם הוא כמו כלב, הוא נוטל מהאוצר מתנת חנים של הקב"ה ונותן לעצמו ולילדים שלו שפע בעולם הזה.

מתי? אחרי השלב שבו הוא מגדל את הילדים, הוא היה "מעומס מן בנים ובנות", כמו שאומר המדרש... הוא החזיק אותם על הכתפיים שלו וחשב שהוא יכול לפרנס ולכלכל אותם... אבל כשמגיע הזמן לחתן אותם, האדם מבין שלא יעזור לו שהוא חמור שנושא וסוחב ומביא מפה ולוקח לשם, לא יעזור לו כלום! החתונות של הילדים עולות הרבה יותר ממה שהוא מסוגל לשלם, ולכן מה נשאר לו? להיות כמו כלב, לבקש מתנת חנים, לשאת את עינו למרום ולבקש מהקב"ה שייתן לו מאוצרו הטוב, מאוצר מתנת חנים.

ולמה אינו מתבייש? כי כשאדם חי בבועה של 'מגיע לי' או 'לא מגיע לי', הוא נמצא במצב של בושה וביזיון כשהוא מבקש יותר ממה שמגיע לו. אבל כשהוא נמצא בעולם של 'מתנת חנים', אין שום סיבה להתבייש. זה עולם אחר לגמרי, פשוט לבקש ולבקש ולבקש ולקבל ולקבל ולקבל. הא ותו לא.

תירצנו אם כן את השאלה מדוע דומה האדם לכלב ב'עולם השישי', אבל אל תירצנו מדוע בעולם השישי ובעולם השביעי אין הגדרה של זמן. המדרש לא אומר באיזה גיל זה מגיע.

אפשר אולי לומר שזה באמת משתנה מאדם לאדם, יש מי שהשלב הזה של ה'חמור' נמשך אצלו הרבה אחרי גיל 40 וממילא השלב של ה'כלב' מגיע יותר מאוחר, ויש מי שהשלב של ה'כלב' מתחיל אצלו עוד לפני כן, והשלב של ה'חמור' מסתיים אצלו הרבה יותר מוקדם, ואולי הוא אפילו ממש מדלג מעליו.

כך גם לגבי השלב של ה'קוף', זה לא עניין שתלוי בגיל. יש מי ששלב זה מתחיל אצלו כבר בגיל 45 רח"ל, ולעומתו יש מי שהוא כבר בן 100 ועדיין לא הגיע לשלב זה, כמו שאומרים חז"ל שזקני תלמידי חכמים ככל שמזקנים דעתם מתיישבת עליהם ובוודאי אינם נמצאים במצב כזה כמו שהמדרש מתאר.

אז אפשר לומר בדרך צחות שהכוונה היא לעשות כמאמר חז"ל 'אומנות אבותינו בידינו', שנוסעים לאמריקה לפשוט יד לבקש עזרה להכנסת כלה מהנדיבים אשר בעם, הוא נוטל מכאן מאמריקה ונותן לכאן לילדיו שבארץ, ואינו מתבייש, כי אין ברירה ואם יתבייש אף אחד אחר לא יעשה זאת במקומו.

אבל הרי יש ברור הדבר שיש כאן משהו עמוק יותר במדרש הזה, וצריכים להבין.

עוד נקודה מעניינת היא שאת חמשת השלבים הראשונים, תוחם המדרש בזמנים מסוימים. בגיל שנה דומה למלך, בגיל שנתיים לחזיר, בגיל 18 לסוס... באיזה גיל מגיע השלב של ה'כלב', ובאיזה גיל מגיע השלב של ה'קוף'? שני השלבים האלו לא מגיעים עם הסבר על איזה גיל מדובר. ובוודאי יש טעם בדבר.

ידוע מאמר הזוהר הקדוש, שמי שמתפלל בראש השנה על עניינים גשמיים ומבקש מהקב"ה שייתן לו כסף והצלחה גשמית, הרי הוא ככלבין דצווחין הב הב. כלומר הוא כמו כלב שצועק 'הב הב' ומבקש 'הב לי כסף, הב לי הצלחה הב לי בריאות ופרנסה'... הפשט הפשוט, כך רגילים לומר, שלהתפלל על גשמיות בראש השנה זה לא דבר טוב, לפי הזוהר הזה, הרי אף אחד לא רוצה להיות כמו כלב.

אבל יש ווארט נפלא של רבי פנחס מקוריץ שמציין את מה שמספרת הגמרא במסכת בבת בתרא (דף ח) שרבינו הקדוש, רבי יהודה הנשיא, פתח את אוצרותיו בשנות בצורת ואמר שהוא מוכן לפרנס רק תלמידי חכמים ואינו רוצה לפרנס מכספו עמי הארץ. בא לפניו רבי יונן בן עמרם, ורבי לא הכיר אותו. שאל אותו רבי האם אתה תלמיד חכם והשיב בשלילה, כי לא רצה לעשות תורתו קרדום לחפור בו, הוא לא רצה לקבל שכר בעולם הזה עבור התורה שלמד. שאל אותו רבי, אם אתה לא תלמיד חכם איך אפרנס אותך? השיב לי רבי יונתן בן עמרם "פרנסני ככלב וכעורב", כלומר, אני רוצה מתנת חנים! לא כי מגיע לי, אלא פשוט, בחינם! שמע רבי ונתן לו.

מבאר רבי פנחס מקוריץ שזה הפשט! שמי שמבקש מזונות בראש השנה הוא צריך להיות ככלבין דצווחין הב הב, כלומר, שכמבקשים מהקב"ה בראש השנה בקשות, צריכים לבקש כמו כלב! מתנת חנים. לא כי מגיע לי, לא כי אני התנהגתי כשורה, לא

האזינו לתוכנית 'הפותח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

יצאנו ביוזמה של סדר לימוד עצמאי ע"י תשב"ר, בביתם על הבוקר. ביום הפורים, במשך 20 דק'

יצאנו ביוזמה של סדר לימוד עצמאי ע"י תשב"ר, בביתם על הבוקר. ביום הפורים, במשך 20 דק'

עדיין מחסור גדול באלו שמתעסקים בזה, ומצוה על כל אחד, אפילו חמש דקות ביום, לחשוב ולהציע הצעות עבור קרוביהן ומכריהן. (הרי בהלכה מובא שמוכרים בית הכנסת כדי לעזור להקים בית אחר בישראל! ונפסק בהלכה (ע' שו"ע ס' קנ"ג: ומ"ב) שאם יש יתומה/ה בקהילה שמתעכב בשידוכים, מוכרים בית הכנסת וספר תורה, והציבור נאלצים להתפלל ברחוב, ולוותר על קריאת התורה, כדי שיוכל היתומה/ה להתחתן ולהקים משפחה (!).

ומי שאינו יכול בעצמו להתעסק בזה, לכל הפחות יש לעזור מזמנו או מכספו לאלו המתעסקים בזה. לדוגמה, לשלם לשדכן עבור חיפוש בשביל החברים שלו, משפחה שלו או הקהילה שלו. והמשגיח הגה"צ רבי גדליה איזמן זצוק"ל המליץ להורים, שבמקרה שיש מחסור בהצעות, כגון כשהבן או הבת מבוגרים וכדו'. כחלק מחובת ההשתדלות, כדאי שההורים יתנו סכום מסוים לשדכן כדי שיחפש עבורם הצעה מתאימה. סכום זה אינו קשור לסכום שיקבל השדכן אם וכאשר יביא שידוך לכלל גמר, אלא על עצם השקעת הזמן והמאמץ עבורם, עכ"ל. זאת אומרת, לחפש שדכן או אדם נאמן שמכירים, שכל יום/מספר פעמים בשבוע, יעשו חיפוש עבור הבחור/ה, (במאגרים הקיימים, ישיבות, אצל שדכנים אחרים, קהילות אחרות, וכמה פעמים בשבוע יעדכנו משפחת הבחור/ה (או התורם) על התקדמויות או אפשרויות. וצד השני ישלמו על כך לשדכן לדוגמה כ004 או \$ 005 לחודש (ושדכן שטורח יותר יתכן \$ 001 לחודש לפי העניין). (לאחר שיש רעיון של הצעה, השדכן גם יכול לעזור בעניין הבירורים - לדוגמה, לעזור לחפש מספרי טלפון של אנשים המוכרים להורים, שאפשר לברר אצלם). ניתן לקבל אצלנו בחינם חוזה 'הסכם חיפוש שידוכים' שנערך לתועלת מטרה זו, באישור אחד מגדולי הדיינים שליט"א במייל: moc.liamg@6193613350a כמו"כ ניתן לקבל במייל הנ"ל בחינם לתועלת השדכנים (והורים) מאגר של רבני ונציגי יותר מ70 ישיבות, וכן מאגר של נציגי קהילות שונות (בעיקר עבור שדכנים), (קהילות שעדיין אין להם נציג מוזמנים למנות נציג עבור המאגר שניתן להשיג במייל הנ"ל), בתפילה שבעזרת ד' יזכו כל אחד בקרוב ממש לבשורות טובות.

י. מ.

שי צנוע לילדים הלומדים לע"נ ר' אלתר

גם אנו חווים הכרת הטוב גדולה לרבי אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס זצ"ל, שהחדיר בנו אהבת תורה ויראת שמים מתוך שירה ושמחה ובמיוחד בימי הפורים. יצאנו ביוזמה של סדר לימוד עצמאי ע"י תשב"ר, בביתם על הבוקר. ביום הפורים, במשך 02 דק' לע"נ ר' אלתר. בעז"ה יוחלקו פרסי עידוד לילדים הלומדים. מניסיוננו בשנים קודמות שיצאנו ביוזמות דומות - כל יום הפורים לובש צורה של 'שמחת דרך התורה' כשמתחילים אותו ביישוב הדעת בלימוד 'צאן קדשים'. נציגים בשכונות המעוניינים לחלק כרטיסי השתתפות ופרסים. יפנו לטל: 7909913350 או:

moc.liamg@62avotmiricam

לעוסקים ב"קירוב רחוקים"

אם מעניין אותך לדעת מה להשיב על שאלות מפתיעות, ובפרט על השאלות המציקות למתעניינים ביהדות ושמירת המצוות. ניתן להאזין לתשובות קצרות ומתומצתות בצורה השווה לכל נפש במספר 733-817-3370 שלוחה 2 ושוב 2. מידי שבוע יועלו שאלות ותשובות נוספות.

תמיכה וייעוץ להורי ילדים עם תסמונת דאון

לפני כמה שבועות פרסמנו אודות תמיכה וייעוץ להורים המתמודדים עם ילד תסמונת דאון. לאחר שהוצפנו בפניות רבות, וסייענו לכל כך הרבה אנשים, הבנו עד כמה המודעה הזו היתה חשובה. הורים לילד תסמונת דאון שמסיים כיתה ח', אפשר לקבל תמיכה וייעוץ בנושא, לגבי המשך מועיל מוצלח עבורו, במייל: moc.liamg@1631567

לעסוק בשידוכים

באנו לעורר שוב על המצווה הגדולה שמוטל על כל אחד שיכול, להשתדל לעסוק בשידוכים עבור קרוביהם וחבריהם. יש

מזמור לתודה בנעימה

נפסק בשו"ע (נא, ט) שאת מזמור לתודה יש לומר בנעימה (במנגינה). ומשום מה ברוב בתי הכנסת לא כ"כ מקפידים על זה. לכן בס"ד הלחנו למזמור לחן מיוחד מאוד, זורם וקליט המתאים לכללי הקריאה (מלעיל, מלרע, שווא נע וכו') מושר בפי מקהלת ילדים עם תזמורת מלאה, מלווה במצגת מדהימה, לזיכוי הרבים. מתאים גם לתלמודי תורה ובתי ספר, וכן להקרנה במסיבות, באירועים וכד'. לקבלת השיר לפנות למייל: @62rihsvadan@moc.liamg ניתן לקבל את המצגת לזיכוי הרבים (ללא עלות).

מולטי פוקוס

שמח מאד לשתף בבמה זו יש לנו ילד בן 21 שאובחן שסובל מקשב וריכוז, ניסינו המון דברים שקיימים בשוק גם ריטלין, אך לא עזר וגרם לתופעות לוואי קשות, חבר שלי הציע לנו מולטי פוקוס של חברת יובי וברוך השם ראינו ישועות כעבור שבועיים, והכי חשוב שלא היו שום תופעות לוואי. הרגשנו צורך אמיתי לשתף ולספר למען ידעו עוד אנשים ויוכלו להנות גם מזה. פרטים נוספים אפשר להתקשר בשמחה 1350213350 או לשלוח מייל: moc.liamg@8539013350Y

עובדים שכירים - שימו לב לכספכם

לתשומת לב עובדים שכירים רבים שעובדים ביותר ממקום עבודה אחד, ובמיוחד מורות רבות שמשלימות משרה בשני

מקומות או יותר, ברצוננו להעיר את תשומת הלב לכך כי רוב העובדים יודעים כי עליהם להגיש למעסיק תאום מס, וגם בד"כ המעסיק מבקש.

אך משום מה 'תאום ביטוח לאומי' פחות מוכר אצל רבים וגם במקרים רבים המעסיקים לא מיידעים באפשרות זו. לאחר שהפסדנו סכומי כסף בגלל חוסר מודעות בשנים קודמות. דיברתי עם מנהלת חשבונות של מוסדות חינוך והיא אמרה לי שאכן מורות רבות לא מגישות ומפסידות אחוזים רבים שמופרשים לביטוח לאומי. לכן כעת, בחודשים הראשונים של השנה האזרחית באתי להעלות את תשומת הלב ולהזכיר כי אם במקום עבוד אחר המשכורת החודשית היא פחות מסכום של 25,7 ש"ח כדי למלא טופס תאום ביטוח"ל, וההפרשה תהיה נמוכה הרבה יותר.

מ.ד.ש.

זהירות! נוכלים!

רצינו להזהיר לא לתת שיקים ללא שכתבתם לפקודת מי השיק ורשמתם "למוטב בלבד". בנוסף חשוב מאוד לעקוב אחרי חשבונות הבנק. נתנו שיק על סכום גבוה, השיק הופקד וכובד. לאחר מכן, היו עוד שלשה ניסיונות!!! להפקיד את השיק הנ"ל לחשבון, והשיק הוחזר רק לאחר שהתלוננו לבנק. היום כנראה הכל אפשרי, וניתן להפקיד שיקים שוב ושוב. שימו לב!!! ועקבו אחרי החשבונות שלכם בבנק.

ש. נ. תפרח

(מתוך 'רשות הרבים' - יתד נאמן, כ"ה אד"א תשפ"ד)

י.ב.

דקה מתוקה - שישים שניות מרתקות על הדף היומי

מאיזה דבר התפעל מרן הגראי"ל שטיינמן מחתנו?

בבא מציעא דף יד

מזדה

את המערכות והחידושים, אבל הוא התפעל ממנו 'שידוע לברך המוציא', [היינו שראה שידוע את ההלכות כמו שצריך]. (כאיל תערוג)

סיפר הגר"ש אינשטיין: אחרי שהגיע הג"ר זאב ברלין חתנו של מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל לשבת הראשונה לרבנו, סיפר רבנו אחרי השבת להגר"ש שהוא מודה לה' שזכה לחתן שידוע

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?

שלחו מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

האם דיני הקדימה לברכה הם חובה או 'מעלה'?

בנוגע לפירושה של מחלוקת זו, ובנוגע לפסק ההלכה, וכפי שנלמד להלן ובימים הבאים. וחמורה חובתם של דיני קדימה אלו, עד שמי שאינו מקיימם, נקרא 'עבריין' משום שעובר על דברי תורה, ויתכן שחייב בנידוי וב'מכת מרדות'.

[שו"ע ריא, א, משנ"ב הקדמה-א; בו"מ דרשו, 5]

כאשר מונחים לפני אדם שני מאכלים, וחפץ לאכול את שניהם, פעמים שעליו להקדים ולברך על אחד מהם. חכמינו ז"ל הזכירו לענין זה שתי סיבות להקדים את אחד מהם: א. חשיבות המאכל, כשהוא משבעת המינים; ב. חביבות המאכל על האוכל. ונחלקו חכמים בנוגע לסדר הקדימה - אם מאכל משבעת המינים קודם למאכל חביב יותר, או להיפך. והראשונים נחלקו

מהו סדר הקדימה לברכה למאכלים שברכתם שווה?

ואם שניהם שלמים, אם שניהם משבעת המינים, ישנו סדר קדימה מיוחד על פי הסדר שבו הוזכרו שבעת המינים בתורה, וכפי שנלמד בימים הבאים.

ואם שניהם אינם משבעת המינים, צריך להקדים את החביב עליו יותר. וראה תקציר למחר, בנוגע לפירושה של 'חביבות' זו.

[שו"ע ריא, א, משנ"ב ב-ה, ושעה"צ ג-ד]

בהמשך לאמור: על פי עיקר ההלכה, האוכל שני מאכלים שברכתם הראשונה שווה - אם אחד מהם הוא משבעת המינים, כגון שאוכל תמר ותפוח, צריך להקדים ולברך על הפרי משבעת המינים. ואם שניהם משבעת המינים, כגון זית ותמר, או אם שניהם אינם משבעת המינים, כגון תפוח ואגס - אם רק אחד מהם שלם, צריך להקדימו לשני.

האוכל תפוח ואגס - האם צריך לברך דווקא על התפוח?

שהוא נאכל מטעמי בריאות, אם יש להם חשיבות כפרי 'חביב' [ראה לעיל], להקדימו לברכה.

ופירות ארץ ישראל, אינם קודמים לפירות חוץ לארץ. ופירות שהוזכרו במקרא או בדברי חכמינו ז"ל כמשל לעם ישראל - כגון תפוחים ואגוזים - יש שכתב, שיש להם חשיבות כפרי 'חביב', ויש חולקים.

[בו"מ דרשו ריא, 3 ו-7]

האוכל שני מאכלים שברכתם שווה, ושניהם שלמים, או שניהם אינם שלמים, ושניהם אינם משבעת המינים, והם שווים בחביבותם; אך אחד מהם מזין את הגוף, כגון תבשיל של מיני דגן, והשני אינו מזין את הגוף, כגון מיני מתיקה - יתכן שצריך להקדים את המאכל המזין לברכה. ונחלקו הפוסקים, בנוגע למאכל החשוב בעיני האדם מחמת

* הטועם ממאכל כדי לדעת אם הוא זקוק לתיבול, וכדומה, ואין כוונתו לשם אכילה כלל - אף אם בולע את מה שטועם, אינו מברך.
* הטועם ממאכל לשם בדיקת טעמו, אך כוונתו גם לשם הנאה מטעמו, או כדי להשקיט את רעבונו, וכדומה - חייב בברכה.
* הטועם ממאכל לשם בדיקת טעמו, ואינו בולע, אלא שב ופולט את מה שמכניס לפיו, אינו צריך לברך אף אם טועם כמות גדולה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לדבר לאחר ברכת המזון לפני שהמזמן שותה את הכוס?

הכוס, עד שיתחילו לברך ברכת המזון; וראוי להחמיר. וכן לא יפסיקו המסובים בדיבור לאחר ברכת המזון, עד לאחר שישתה המזמן את הכוס. ובסעודת 'שבע ברכות', לא יפסיקו בדיבור עד לאחר שיברכו את שבע הברכות; אך רשאים לשיר בין ברכה לברכה, כנהוג, שירים מעניני הברכות.

[שו"ע קפג, ו, משנ"ב כא-כב, ושעה"צ כא; בו"מ דרשו, 18-19. וראה שו"ע קפא, י']

חכמינו ז"ל אמרו: "אין משיחין על כוס של ברכה", דהיינו, שמשעה שנטל המזמן את כוס היין לקראת ברכת המזון, אף אם טרם נטל 'מים אחרונים', או שנוהג שלא ליטול מים אחרונים [ראה במקורות], לא יפסיק בדיבור עד לאחר שתיית הכוס לאחר ברכת המזון.

ונחלקו הפוסקים בנוגע לשאר המשתתפים בסעודה, אם דינם כמברך עצמו, או שהם רשאים לדבר גם לאחר שהמזמן נטל את

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666